

SECONER-NIEUWS

Jaargang 22 - No. 2
18 mei 2021

Oplage: 750

IN DEZE EDITIE:

<i>Reünie 2021</i>	1
<i>Collectiviteitskorting</i>	2
<i>Lood in benzine</i>	3
<i>Werken met TEL/TML</i>	5
<i>Energie transitie</i>	7
<i>Don not shoot...</i>	9
<i>Vrijwillig vertrek</i>	13
<i>Opgeruimd staat netjes</i>	14
<i>Kraait geen hond...</i>	16
<i>Tijdelijke Suurbhoffbrug</i>	18
<i>In memoriam</i>	23
<i>Personalia</i>	27
<i>Contactadressen</i>	28

Seconer-Nieuws en AVG

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Redactie@seconer.nl

REÜNIE 2021.....HELAAS

Helaas zien we, als bestuur van Seconer, ook dit jaar geen kans om een leuke en veilige reünie te organiseren. Misschien zag u het al aankomen omdat de Covid-19 maatregelen langer worden aangehouden dan verwacht en misschien wel gehoopt.

Gelukkig hebben steeds meer mensen de eerste vaccinatie ontvangen en zijn we als samenleving steeds meer beschermd tegen dit virus. Echter, we zijn er nog niet als we naar de huidige situatie in de ziekenhuizen kijken. We moeten met zijn allen diep respect en waardering hebben voor de artsen en verpleegkundigen die nu al een jaar, onder hoogspanning, werken.

Het Seconer bestuur maakte zich begin dit jaar al zorgen over het, op verantwoorde wijze, kunnen organiseren van de reünie.

We hebben de ontwikkelingen gedurende februari—maart nauwlettend gevolgd, maar helaas hebben we tijdens onze bestuursvergadering van 1 april (geen grapje) moeten besluiten om de organisatie van de reünie te annuleren.

Het organiseren van de reünie vereist maanden voorbereiding en al is de kans aanwezig dat medio september / oktober de maatregelen zijn opgeheven, we krijgen het nu niet meer georganiseerd.

Natuurlijk vinden wij dit heel jammer, zeker ook omdat het al het tweede jaar is dat we geen reünie hebben.

Het positieve is dat we, onder voorbehoud, in 2022 een reünie kunnen organiseren waar we elkaar na ruim 2 jaar weer zien en we zullen elkaar heel veel te vertellen hebben....

Het bestuur heeft, met medewerking van bp Raffinaderij Rotterdam, besloten om de Seconer deelnemers die een huisadres in Nederland hebben later dit jaar een aardigheidje aan te bieden. Hiervoor wordt een deel van de subsidie, die wij jaarlijks van bpRR ontvangen, gebruikt.

In augustus zullen wij u verder informeren.

Rinus Poppelaars

COLLECTIVITEITSKORTING

Als medewerker van bpRR kon je gebruik maken van een collectiviteitskorting bij verzekeraars. Helaas verviel die mogelijkheid als je met pensioen ging.

Het bestuur heeft zich ingezet om ook de gepensioneerden de mogelijkheid te bieden om van een collectiviteitskorting gebruik te maken. Vanuit het bestuur is een informatieve mail naar de deelnemers waarvan we een mailadres hebben gestuurd*.

*Zorg dat uw mail adres bekend is bij de secretaris van Seconer als u ook dergelijke informatie per mail wilt ontvangen. Stuur een mail naar secretaris@seconer.nl om uw mailadres te laten opnemen in onze deelnemersadministratie.

Korting, wie wil dat nu niet. bp heeft voor haar werknemers een collectiviteitskorting afgesloten bij Centraal Beheer. Wij zijn blij om te kunnen vermelden dat deze collectiviteitskorting niet meer alleen voor actieve werknemers geldt, maar ook voor bp-gepensioneerden en voor Seconerleden. Hieronder treft u een lijstje aan voor welke verzekeringen er een premiekorting kan gelden.

Al onze verzekeringen op een rij BP Raffinaderij Rotterdam B.V.		
Op weg	Huis	Vakantie
Aanhangwagenverzekering >	Aansprakelijkheidsverzekering > 8%	Annuleringsverzekering >
Autoverzekering > 10%	Woonverzekering > 8%	Doorlopende Reisverzekering > 5%
Bootverzekering > 5%	Kostbaarheden Buitenshuisverzekering > 8%	Kortlopende Reisverzekering >
Bromfietsverzekering >	Opstalverzekering > 8%	Wintersportverzekering >
Camperv verzekering > 5%	Inboedelverzekering > 8%	Leven en Overlijden
Caravanverzekering > 5%	Ongevallenverzekering > 5%	
Fietsverzekering >	Aansprakelijkheid	Uitvaartverzekering >
Motorverzekering > 10%	Aansprakelijkheidsverzekering > 8%	Overlijdensrisicoverzekering >
Pechhulp >	Rechtsbijstand	Beleggingsverzekering >
Zorgverzekering		Garantieverzekering (garantie, kapitaal, hypotheek) >
Zorgverzekering >	Rechtsbijstandverzekering > 5%	

Verdere informatie kunt u verkrijgen via: <https://www.centraalbeheer.nl/75262>

Via deze site kunt uw verzekeringen afsluiten. Als werkgever moet u dan **bp Raffinaderij Rotterdam B.V.** invullen.

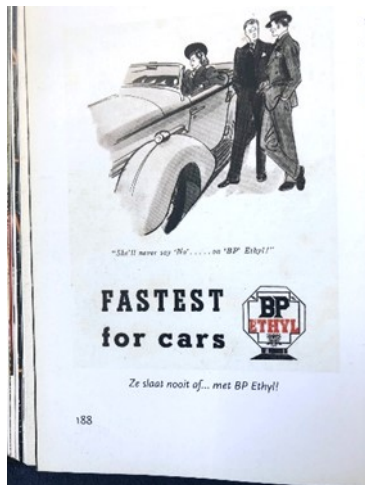
U moet wel goed berekenen of u goedkoper uit bent met de korting of dat een andere verzekering zonder korting toch goedkoper is. Maar onze leden zijn slim genoeg om dat te kunnen.

Rinus Poppelaars

LOOD IN BENZINE TEL/TML 1921-1986

Een zwarte bladzijde in de olie- en auto-industrie.

Herinnert u zich nog de zwarte aanslag op de gevels van de binnensteden in de jaren 1970/80? Een sombere deprimerende grauwsluijer bedekte alles wat licht- en kleurig was opgeleverd. De boosdoener van deze aanslag kwam uit de uitlaat van de benzine motoren. De loodhoudende uitlaatgassen vormden samen met de zwavelcomponenten uit de benzine een roetzwarte verbinding, - **loodsulfide**- genaamd. Je realiseerde pas goed hoe zwart een gevel was vervuild als het pand er naast door zandstraal gereinigd was. Hier zagen we alleen nog maar het uiterlijke verschijnsel van de luchtvervuiling, innerlijk was deze ingeademde loodverbinding ook nog giftig voor mens/dier en milieu. Vooral kinderen kregen door loodopslag in hun lichaam, gezondheids- en leerproblemen. Verder bleek het gras/hooi van de bermen langs de autowegen zo veel lood te bevatten dat het niet meer als diervoeder mocht worden gebruikt en naar de vuilverbranding moest worden afgevoerd.

TEL/TML in de praktijk op de raffinaderij.

Tetra Ethyl Lood is een organische (aardolie) vloeistof met daaraan chemisch gebonden lood. Door de loodcomponent is de vloeistof ruim twee keer zo zwaar als de benzine waaraan ze wordt toegevoegd. 1,6kg/L. Hoe en waar werd de TEL/TML op de raffinaderij aan Motorspirit toegevoegd? Operators van BP en Texaco die in de jaren 70 of nog eerder bij Oil movement of Planning werkzaam waren, kunnen u dat nog precies uitleggen. Klaas Kuipers vertelt in deze Seconer-Nieuws over zijn ervaring met het lossen van een tankauto TEL/TML uit Engeland. Zijn beschermende kleding hierbij, zou niet misstaan hebben op de quarantaine afdeling van een COVID isolatie centrum.

Nadat het gebruik van lood in benzine wettelijk verboden werd, bleken de in onbruik geraakte TEL/TML installaties plotseling "chemisch afval" te zijn. Geen schroot of puin voor in de reguliere afvalcontainer, maar

werk voor specialisten. Ook voor dit werk had Nerefco een de juiste man binnen zijn gelederen; de Waste-Coördinator Aad van Biezen.

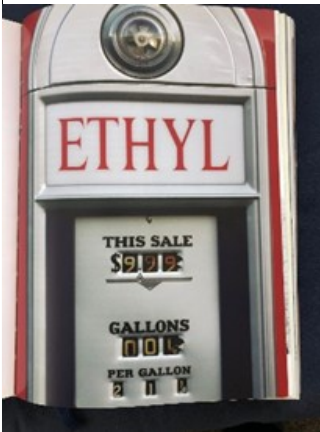
Ook Aad beschrijft in deze Seconer-uitgave zijn ervaring met het opruimen van de laatste resten en getuigen van een lange- en schadelijke periode voor mens en milieu.

TEL/TML wordt MTBE/ETBE

Pas in 1986 werd loodtoevoeging aan benzine wettelijk verboden en ging de auto- en olie-industrie op zoek naar alternatieven zoals methanol en later MTBE of ETBE. BP/Nerefco kocht methanol op de "markt" maar bouwde voor de productie van MTBE speciaal een nieuwe plant. De oudere Seco-ners onder ons herinneren zich de bouw- en opstart nog wel.

Een dwingende reden voor de industrie om met loodvrije benzine haast te maken was het feit dat de wettelijk verplichte *paladium-katalysator* in de auto-uitlaat door "loodvergiftiging" onbruikbaar werd. De "gezondheid" van de *katalysator* gaf uiteindelijk de doorslag.....

Waarom en wanneer TEL/TML

De geschiedenis van de loodtoevoeging aan motorbenzine begint in 1921, wanneer Thomas Midgley, destijds werknemer van General Motors, de krachtige anti-klopeienschappen van tetra-ethyllood in benzine ontdekt. Kloppen of pingelen van de motor ontstaat wanneer het explosieproces in de cilinder onregelmatig plaatsvindt. Door onderdrukking van pingelen (=verhoging van het octaangetal van de brandstof) kunnen automotoren veel krachtiger worden, door betere compressie.

General Motors patenteerde het gebruik van tetra-ethyllood, als antiklop-middelen gebruikte de naam "Ethyl" om negatieve associaties met het woord *lood* te voorkomen. Ethyl werd snel aanvaard als de standaard in autobenzine. De grootste producenten waren Dupont en de Ethyl Gasoline Corporation (een joint venture van ESSO later EXXON, en General Motors)

Giftige eigenschappen van tetra-ethyllood

Men wist heel goed dat lood giftig was. Dit was al bekend uit de oudheid, en in de 19^e eeuw werd deze kennis aangevuld met lood-vergiftiging als beroepsziekte van schilders, die met loodhoudende verven schilderden. Vooral het afbranden van oude verflagen maakten deze beroepsgroep ernstig ziek. Daar kwam dus de TEL/TML lood inademing nog eens extra bovenop. Al bij het begin van het tetra-ethyllood verhaal in 1921, hadden degenen die het nieuwe product ontwikkelden, kunnen weten dat het niet verstandig zou zijn, grote hoeveelheden loodchloride, het eindproduct van het verbrandingsproces, in het milieu te brengen.

Toch duurde het nog 65 jaar voordat er een begin gemaakt werd met de produktie van loodvrije autobenzine.

Een zwarte bladzijde.

Achteraf beschouwd heeft de industrie de hele loop van de gebeurtenissen bepaald, gesteund door het buitengewone belang dat de samenleving van de 20^e eeuw hechtte aan de automobiël. Vanaf het begin suggereerden vertegenwoordigers van de industrie dat het wel mee zou vallen met de gezondheidseffecten en bagatelliseerden de uitkomsten van wetenschappelijk onderzoek. In de jaren 80 kreeg de luchtvervuiling door zure regen, veel aandacht. Dennenbossen verloren hun naalden en in Scandinavië stierven forellen in hun verzuurde meren. Auto's kregen een katalysator in de uitlaat geplaatst ter voorkoming van NOX uitstoot, de veroorzaker van de kale kerst-boombossen. Als bijvangst verdween toen ook TEL/TML uit de benzine want.....

Pas, toen bleek dat lood uit de benzine de katalysator in de uitlaat vergiftigde, werd er eindelijk serieus haast gemaakt met de produktie van **loodvrije** autobenzine. Hiermee werd de laatste zwarte bladzijde uit de olie- en auto-industrie omgeslagen en het TEL/TML boek gesloten.

Vrij overgenomen uit: Bio Based Press, A. Bruggingk/D. van der Hoeven.

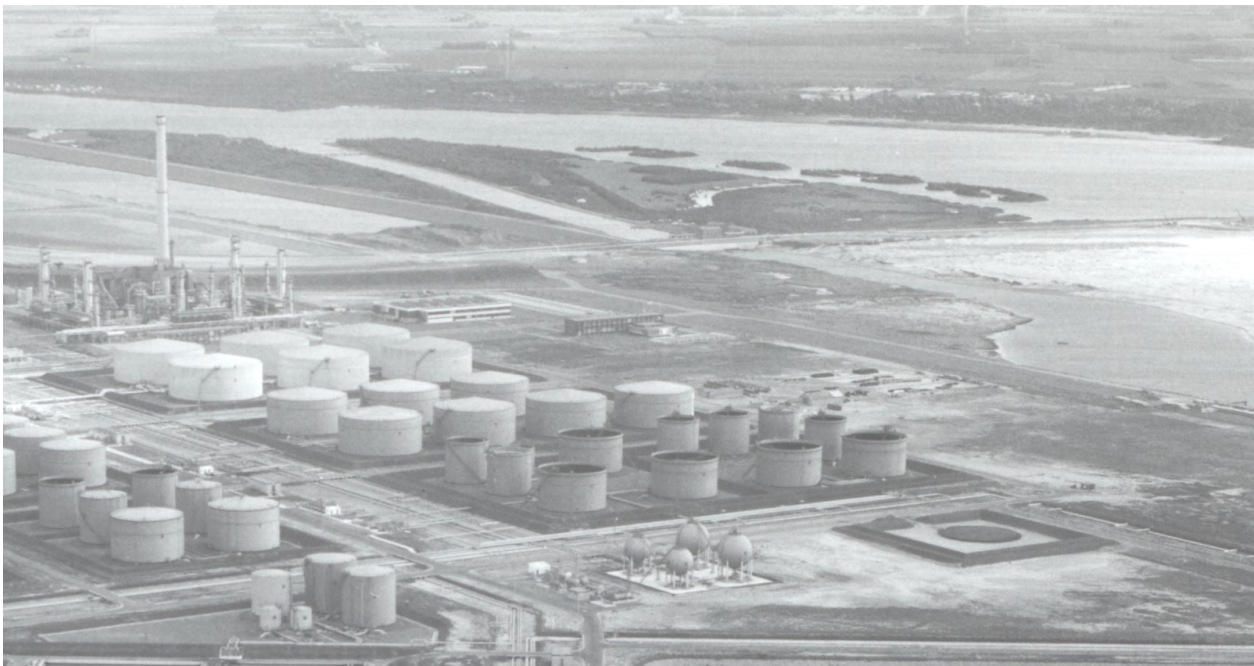
Piet van Kessel

WERKEN MET TETRA ETHYL LOOD EN TETRA METHYL LOOD

Het is ongeveer 45 jaar geleden dat ik als operator werd toegevoegd aan de groep die TEL en TML mochten verwerken. Per shift waren dat er 3. In de C-shift Jan Kok, Jaap Peeman en ondergetekende.

We gebruikten die loodhoudende componenten om de klopvastheid van benzine te verbeteren. Als opslag hadden we 2 stuks 50 m3 grote drums 101 en 102 als ik het goed heb.

Links naast de gasbollen, zie foto.

100%

TEL en TML werd geproduceerd in Engeland door de Octel Company en aangevoerd in drums, gevat in een containerframe. Dacht dat er 9.000 liter in ging. Met een s.g. Van 1,6 of 1,9 was het nogal zwaar.

Meestal kwam er een vaste Engelse chauffeur het spul brengen. Klein kereltje met een ronde buik. Om ons te vermaken stuiterde hij altijd een paar keer met zijn buik tegen een van de pilaren in de Controlekamer.

Eerst naar de weegbrug voor het bruto gewicht.

Intussen werd de te ontvangen drum onder vacuüm gebracht. De afgevoerde lucht ging door een keroscrubber naar buiten.

Omkleden in “maanpak”

De operator die de loshandeling ging uitvoeren kleepte zich om in speciale witte kleding, bestaande uit lang ondergoed, kniekousen, trui, overall, laarzen, vinyl pak en PVC handschoenen. Daaroverheen kwam een Van der Grintenkap met luchtaansluiting.

De lucht kwam via een droger en slang naar de kap. Boven de ruit zat een geperforeerde buis,

waardoor de uitstromende lucht langs de ruit werd geblazen.

Op zich een goed systeem, maar meestal was de luchtaanvoer te groot en kreeg je het koud.

Tussen de te ontvangen drum en de drum op de auto werd een slangverbinding gemaakt en zo werd de inhoud onder vacuüm overgeslagen. Bij lekkage kon er alleen lucht naar binnen lekken.

In de opslagdrums lag op de TEL/TML een laag paraffine om uitdampen te voorkomen.

Aan het eind van de overslag hoorde je lucht door de zuigslang gaan en de slang begon ook te bewegen.

Eerst de beluchting van de drum op de auto dicht, dan de vloeistofafsluiter dicht en werd onder vacuüm de slang afgekoppeld. Zo werden eventuele druppels TEL in de slang richting opslag gezogen.

Alles was wit geschilderd.

Gereedschap was ook wit geschilderd en werd na gebruik gewassen met kero.

Daarna de vacuümpomp stoppen en de scrubber aftappen in de afvoerput.

De inhoud van de afvoerput werd verpompt naar een benzinetank waarin ook de inhoud van laadleidingen werden gespoeld.

Als alle noodzakelijke handelingen waren verricht ging werd de gebruikte kleding verzameld in een waszak en nam de operator een douche. De waszak ging via de brandweer naar de wasserij.

Ook de Vander Grintenkap werd bij de brandweer ingeleverd en daar gereinigd.

De truck ging naar de weegbrug voor een tarra-weging.

Als bleek dat de op de ladingpapieren aangegeven hoeveelheid was gelost werden de documenten afgetekend en kon de truck vertrekken.

TEL en TML was met kleurstof rood of oranje gekleurd en daardoor gemakkelijk zichtbaar als er wat op je witte kleding was gespat.

Heb het werk van 1976 tot 1980 gedaan. Toen kreeg ik een nieuwe job als eerste operator.

TEL/TML medische keuring.

De operators die met TEL en TML werkten werden regelmatig gekeurd bij de eigen medische dienst. Daar werd een urinetest gedaan en het aantal rode bloedlichaampjes geteld.

Op zich was het geen moeilijk werk maar wel altijd goed met je hoofd bij de les want we werkten wel met een grote hoeveelheid vloeistof die op het veiligheids-etiket als *zeer giftig* wordt beschreven.

Aanvankelijk werd TEL/TML door een plunjerpomp in de benzineblendleiding geïnjecteerd. Later werd er een circulatieleiding met ejecteur aan de blendleiding toegevoegd. De techniek stond ook toen niet stil.

Dit was een momentopname uit het leven van een operator die met veel zorg en voorzorg met TEL/TML moest handelen. De foto is uit dezelfde periode toen **ook** de raffinaderij nog jong was.

Klaas Kuipers.

ENERGIE TRANSITIE

Waterstoffabrieken nieuwe bron van duurzame warmte voor Zuid-Holland

De toekomstige waterstoffabrieken in het Rotterdamse havenindustriegebied blijken een aanzienlijke nieuwe bron van duurzame warmte die goed kan worden ingezet in huishoudens, kassen en kantoren. Op basis van de huidige inschatting kan de haven in 2030 omgerekend circa 500.000 huishoudens van warmte voorzien. In 2050 kan dit zelfs oplopen tot zo'n 1 miljoen huishoudens.

Daarmee wordt duidelijk dat het warmteaanbod uit havenbronnen in de komende decennia niet daalt, zoals aanvankelijk werd aangenomen, maar juist stijgt. En er dus een goede leveringszekerheid kan worden geboden van warmte uit CO₂-vrije industrieprocessen. Zeker in een dichtbevolkte regio als Zuid-Holland biedt deze warmte een goede basis voor een regionaal warmtenetwerk – ter vervanging van individuele cv-installaties.

Waterstof vormt een hoofdbestanddeel van het duurzame energiesysteem van de toekomst. Het krijgt een belangrijke rol als grondstof in de groene chemie, maar ook in met name het zware transport. In de procesindustrie kan waterstof worden ingezet om de hoge temperaturen op te wekken voor het maken van producten zoals staal en brandstoffen.

Groene waterstof wordt gemaakt in een zogeheten electrolyser. Deze installatie splitst water in waterstof en zuurstof. Mits aangedreven door groene stroom is het gehele productieproces CO₂-vrij en kan de waterstof ook daarna klimaatneutraal worden ingezet.

Opschaling

Zwaardere electrolysers zijn sterk in opkomst. Zo werken Nouryon, bp en Havenbedrijf Rotterdam in het H2-Fifty project aan een installatie met een vermogen van 250MW en ontwikkelt Shell een wa-

terstoffabriek van circa 200 MW vermogen. Energiebedrijf Uniper en Havenbedrijf Rotterdam onderzoeken de komst van een waterstoffabriek met een capaciteit van 100 MW vermogen. Het zijn aanzienlijke opschalingen van de capaciteit. In Nederland is de grootste electrolyser nu 1MW en Duitsland telt een exemplaar van 10MW.

Het produceren van waterstof gaat gepaard met efficiëntieverliezen.

Een vuistregel is dat circa 25% van de energie verloren gaat bij de productie van waterstof. Die 25% komt vrij in de vorm van warmte. Indien deze echter wordt opgevangen en als voeding voor een warmtenetwerk wordt gebruikt, is dit efficiëntieverlies plotseling een bron van energie voor andere toepassingen.

Het totaal beschikbare warmteaanbod uit de haven komt volgens de laatste inzichten op 23 PJ in 2030. Daarvan komt 11,9 PJ warmte uit de waterstoffabrieken en 12,1 PJ uit de chemiesector. In 2050 is het warmteaanbod opgelopen tot 45 PJ. Omgerekend naar alleen huishoudens biedt de haven daarmee in 2030 warmte voor circa 500.000 huishoudens. In 2050 is het aanbod voldoende voor zo'n 1 miljoen huishoudens. Met collectieve warmte als vervanger van cv's op aardgas kan een volgroeid warmtenet in Zuid-Holland op jaarbasis 2 tot 3 miljoen ton CO2 reduceren.

Gasunie heeft in samenwerking met Havenbedrijf Rotterdam het project WarmtelinQ opgezet voor de aanleg van een hoofdtransportleiding voor warmte van de haven naar Den Haag. Het is ook de bedoeling dat de kassen in het Westland hierop worden aangesloten. WarmtelinQ is de eerste fase van een regionaal warmtenet door de provincie en voorziet in de levering aan omgerekend 130.000 huishoudens.

Duurzaamheid van warmte

In publieke discussies komt met enige regelmaat aan de orde welke warmtebron duurzaam is. Aanvankelijk zal een warmtenetwerk draaien op onbenutte warmte van raffinaderijen, afvalverbranding en de chemie. Stapsgewijs komt daar warmte bij uit waterstoffabrieken en op termijn ook uit geothermie (aardwarmte).

Indien warmte met fossiele brandstoffen wordt opgewekt als basis voor de productieprocessen en diezelfde warmte na afloop wordt hergebruikt voor verwarming van huizen, kassen en bedrijven, is dit een duurzame inzet van die warmte.

Immers, het vermijdt de inzet van aardgas voor verwarming bij de eindgebruiker en draagt direct bij aan de reductie van CO2. De gebruiker van deze havenwarmte beschikt daarmee over een duurzame warmtevoorziening. De warmte wordt anders geloosd in het water of de lucht, maar nu dus nuttig ingezet.

Daarmee verdwijnt ook de discussie over de herkomst van bronnen aangezien productieprocessen de komende decennia voornamelijk gaan draaien op elektriciteit en waterstof waarmee het gehele industriepark in Rotterdam klimaatneutraal wordt.

DO NOT SHOOT..

Soms krijg je van iemand een tip om eens een boek te lezen waarna je van het lezen daarna denkt; Ja, dat heb ik nou ook altijd al gedacht maar dat krijg je eigenlijk nooit zo erg bevestigd uit je omgeving of via de media. De titel van dat boek?

"De meeste mensen deugen".

Het is wel een tamelijk dikke pil, maar ik heb het, bij wijze van spreken, in één adem uitgelezen. Het is geschreven door een relatief jonge Nederlandse schrijver en was vrijwel onmiddellijk na het uitkomen een groot succes. Het boek is inmiddels al vertaald in meerdere talen

en kreeg vorig jaar ook nog eens de NS publieksprijs voor het beste boek. Zelfs Hollywood heeft al belangstelling getoond om er een film van te maken. Nou, dat zegt toch wel wat.

De inhoud van het boek komt in het kort erop neer dat wij allen, zijn opgevoed in een Westerse cultuur die op haar beurt grotendeels is gebaseerd op het idee dat wij mensen er eigenlijk allemaal voortdurend op uit zijn om uitsluitend in ons eigen voordeel te handelen. De Romeinen zeiden het 2000 jaar geleden al: "Homo homini lupus" oftewel "ieder mens is een wolf voor zijn medemens". Ook volgens een aantal religies zijn we allemaal zondaars. Het algemene beeld van ons zelf is, dat we ons in het dagelijks leven dan misschien wel als nette mensen gedragen, maar dat er onder een griezelig dun laagje vernis een grote egoïst schuil gaat. Onze hele maatschappij lijkt er vrijwel volledig op gebaseerd. Mensen doen immers alleen maar iets als ze er zelf voordeel bij hebben? Ook het nieuws dat de media ons dagelijks voorschotelen gaat grotendeels over de uitzonderingen, dus de zaken die afwijken van het normale rustige dagelijkse leven. Zo ontstaat op de lange duur een beeld, dat het eigenlijk niet zo best is gesteld met de mensheid en dat we een maatschappij leven waarin het belangrijkste motto is, 'ieder voor zich'.

Of toch niet?

De schrijver Rutger Bregman, laat in zijn boek van ruim vierhonderd pagina's zien dat dit veel minder het geval is dan je zou denken. Met talloze voorbeelden van situaties uit de praktijk en testen en proeven van psychologen over de hele wereld laat hij zien dat de mens in wezen een heel sociaal schepsel is waarbij zijn beste eigenschappen vaak naar voren komen, als zijn medemens in de problemen raken en moeten worden geholpen. Ga bij uzelf maar eens na, wat uw eerste impuls zou zijn als er in uw directe omgeving iemand in acute nood is.

Toch zie ik u nu in gedachten al een beetje fronsen, want dit is natuurlijk, en zeker in de huidige tijd, een nogal afwijkende gedachte en ik kan uw reactie goed begrijpen. De schrijver van het boek komt echter met dusdanige voorbeelden, dat als je het boek uit hebt, je er toch wat anders over gaat denken. Hij laat ook zien dat zogenaamd "onafhankelijk onderzoek" vaak gemanipuleerd werd om toch maar het eindresultaat te verkrijgen dat de mens in wezen niet deugd.

Het laatste voorbeeld van menselijkheid in barre omstandigheden dat hij in zijn boek aanhaalt, is er één die mij eigenlijk al jarenlang heeft bezig gehouden. Ik kocht er ooit al eens een boekje over omdat ik het toen ook al zo'n bijzonder en vooral hoopgevend gegeven vond. Ik heb het over kerstmis 1914 aan het front in de eerste wereldoorlog.

Het kerstbestand van 1914

We kennen natuurlijk allemaal, zeker in grote lijnen, het verhaal van de eerste wereldoorlog (ook wel de Grote Oorlog genoemd omdat er ca. 8 miljoen burgers en meer dan 9 miljoen soldaten in sneuvelen). Begonnen in 1914, liep de hele oorlogsmachinerie aan beide zijden al snel vast in een uitzichtloze loopgravenoorlog. Wie wel eens in het museum in het Belgisch Ieper is geweest heeft daar een blik kunnen werpen op alle ellende die mensen elkaar in die omstandigheden kunnen aandoen. Beide partijen hadden zich ingegraven in loopgraven die nu naar de ene en dan weer naar de andere kant iets opschoven en altijd ten koste van heel veel slachtoffers aan beide zijden. Met kerstmis 1914 was er een frontlijn ontstaan met een totale lengte van wel 750 Kilometer! De lijn liep vanuit het strand van Vlaanderen tot aan de Frans-Zwitserse grens! Er waren toen inmiddels al ongeveer een miljoen doden gevallen. . .

Stille nacht

Het gebeurde in de kerstnacht van 1914 in de buurt van de Belgische plaatsen Wulverchem en Ploegsteerd, maar ook bij een aantal andere plaatsen langs het front. Het was die nacht erg rustig aan beide zijden van het front en het Britse commandocentrum (uiteeraard veilig ver achter de lijn) liet een bericht uitgaan dat de vijand vanuit die rust wel eens een verrassingsaanval zou kunnen lanceren, dus soldaten weest op uw hoede.

Er hing echter een geheel andere verrassing in de lucht... Het was een stille heldere kerstnacht en

eindelijk weer eens droog. Dit is tegenstelling op de periode ervoor waarbij er veel regen was gevallen wat vooral in de loopgraven een hoop narigheid had veroorzaakt. De maan verlichtte beide zijden van het licht besneeuwde front. Er werd even niet geschoten en het was stil, bijna onwerkelijk stil. Plotseling gebeurde er iets vreemds. De Engelsen zagen opeens vanuit hun loopgraven aan de overkant één voor één kleine lichtjes aangaan. Het werden er steeds meer. Ze wisten niet wat ze meemaakten en al helemaal niet toen er plotseling vanuit de vijandelijke loopgraven eerst zachtjes maar daarna steeds luider

in het Duits het 'Stille nacht, heilige nacht' werd gezongen. Het was het mooiste wat ik ooit heb gehoord zal een Engelse soldaat later verklaren. Hij en z'n maten aarzelden wat te doen, maar wilden toch ook niet achterblijven en even later klonk vanuit de Engelse loopgraven het "First Noel", waarna er aan de Duitse kant werd geapplaudisseerd. Daarna werden er over en weer nog meer kerstliederen gezongen. Willen jullie tabak werd er vanuit de Duitse kant naar een Schots regiment geroepen. Kom dan naar het licht. Een Schotse soldaat aarzelde maar trok uiteindelijk de stoute schoenen aan, klom uit zijn loopgraaf en liep naar het licht aan de overkant. Daar werd hij gastvrij ontvangen. Al snel volgden er meer en niet lang daarna stonden de "vijanden" die elkaar kort daarvoor nog naar het leven hadden gestaan, eerst nog wat voorzichtig maar al snel geanimeerd als goede vrienden met elkaar te praten. Van beide kanten werd aangegeven dat men de oorlog al behoorlijk zat was. *(Niet wetende natuurlijk dat het toen nog vier jaar zou duren voordat deze zou worden beëindigd)*

Veel is er later geschreven over dit gebeuren en het boekje "You not shoot, we not shoot" gaat hier in vier talen dieper op in. Hieronder zomaar wat impressies van de sfeer van kameraadschap die toen spontaan ontstond:

De volgende morgen ging het verder. De Engelsen hadden geluk want ze vingen een varken en het vlees daarvan werd gebroederlijk gedeeld met "de andere kant". Er werd ook afgesproken dat de gesneuvelden, die vaak al meer dan een maand in het niemandsland tussen de linies hadden gelegen, gezamenlijk zouden worden begraven. Over en weer werden er foto's getoond van geliefden, vrouwen en kinderen. Etenswaaren, sigaren en sigaretten wisselden van eigenaar en langzamerhand ontstond er een onderlinge verbroedering. Voetbal, dat toen nog maar net 50 jaar oud was, bleek ook daarvoor al, aan zowel de Duitse als aan de Engelse zijde een populair tijdverdrijf te zijn. Hele voetbalteams hadden zich voor deze oorlog vrijwillig aangemeld. Nu bleek dat een onderling potje voetbal een sterk verbroederend effect had tussen de beide partijen. Er werden Duitse en Engelse teams samengesteld en de mannen vergaten even alle oorlogsellende en speelden op sportieve wijze tegen elkaar. Vaak werd er een bal geïmproviseerd uit allerlei oude rommel of uit stukken kleding. Helmen werden tijdelijk gebruikt om als doelpalen te dienen. Je moet na de oorlog beslist eens langs komen in München, Oh maar jij bent ook welkom in Londen hoor was dan het antwoord. Een Engelse soldaat die in het burgerleven kapper was, stond het haar te knippen een Duitser die al zittend, deemoedig het hoofd boog voor zijn Engelse kapper. Het was echter beslist niet zo dat dit langs de hele frontlijn plaatsvond. Een stukje verderop ging men gewoon door met het op elkaar schieten en in het grensgedeelte vielen er zelfs nog doden. Het was alles bij elkaar een vreedzaam en hoopvol gebeuren!

De gevolgen

Het duurde niet lang of de Engelse kranten kregen lucht van dit spontaan ontstane kerstbestand en schreven uitgebreid over het unieke gebeuren. Ook door de Duitse pers werd er aandacht aan besteed. (Ik heb niet kunnen achterhalen of het daarin werd toegejuicht of nu juist werd veroordeeld.) De Engelse generale staf was echter "not amused" en zorgde er wel voor dat het bij deze eenmalige gebeurtenis bleef. Tijdens de Pasen erna werd nog een poging gewaagd, maar die werd in de kiem gesmoord door strenge orders van boven. In de jaren er na werd tijdens kerstmis juist bevolen extra zware beschietingen uit te voeren. Dit soort gebeurtenissen toont mede de ware aard van mensen aan, als ze tenminste niet onder invloed staan van het een of andere overheid of ideologie met heel andere plannen...

100 jaar later.

Ter nagedachtenis aan dit bijzondere gebeuren is er een nieuwe traditie ontstaan. In de Belgische gemeente Mesen is een uitgebreid herdenkingsprogramma opgesteld. Het plaatselijke voetbalveld is flink onder handen genomen en inmiddels komen nu al jarenlang elk jaar kinderen van een Duitse en van een Engelse school naar dit dorp om daar een voetbalwedstrijd tegen elkaar te spelen. Gezamenlijk hebben de leerlingen een herdenkingsmonument opgericht om het unieke gebeuren van het kerstbestand van 1914 te herdenken. Een mooi initiatief van deze jonge mensen. Het zijn immers vrijwel altijd de uitzonderingen aan de top die het voor de mensheid verknallen, want de meeste mensen deugen!

Rob van Breda

Bron: You not shoot, we not shoot.

Auteur: Marijn Sillis.

VRIJWILLIG VERTREK

bp voert wereldwijd een nieuwe organisatie structuur in onder de titel “Reinvent bp”. In de volgende editie hopen wij u meer te kunnen vertellen over deze reorganisatie en de effecten daarvan voor de bpRR organisatie.

De redactie heeft in juni een afspraak met de HR-Manager voor een overleg op basis waarvan we een artikel zullen publiceren in Seconer-Nieuws.

De redactie is wel geïnformeerd over oud-collega's die medio dit jaar vrijwillig bpRR zullen gaan verlaten. Van de vrijwillige vertrekregeling zullen dit jaar 43 medewerkers van de bpRR organisatie en 5 medewerkers van bpNL met een bpRR verleden gebruik maken.

De namen van de medewerkers die dit jaar bpRR verlaten zijn bij de redactie bekend, helaas kunnen we deze lijst met namen, vanwege de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG), zonder toestemming van de betrokken medewerker(s), niet publiceren.

Seconer heeft al deze medewerkers wel een bericht gestuurd, we kunnen ze nu nog bereiken, om hen te attenderen op de mogelijkheid om zich als deelnemer van Seconer aan te melden zodra zij met (vervroegd)pensioen gaan.

Voor BP Raffinaderij Rotterdam zal het een hele uitdaging worden om de 1187 ervaringsjaren die medio 2021 de raffinaderij verlaten op te vangen.

Seconer wenst alle, vrijwillig vertrekkende, oud-collega's alle succes en voorspoed.

OPGERUIMD STAAT NETJES.

(VOLGENS MILIEUREGELS)

Aad van Biezen vanuit Senegal

Afdeling "Waste Control"

Mijn belangstelling voor giftige metalen stamt nog uit mijn jongenstijd op de technische school. De vakleraar voor huisschilder heeft ons de bezorgdheid om de giftigheid van lood, cadmium en kwikpigmenten er met de paplepel ingegoten. Ook voor de schadelijkheid van de verfoplosmiddelen werd door hem al 60 jaar geleden gewaarschuwd. Deze bewustwording heeft me ook tijdens mijn jaren in het Caltex-Chevron-Nerefco laboratorium altijd alert gehouden.

Mijn jong aangeleerd besef van de schadelijkheid van vele stoffen, bracht mij als bijna vanzelfsprekend op de afdeling Waste Control. Deze baan was mij op het lijf geschreven.

Na de milieuschandalen door Unicer Moerdijk uit de jaren 70, waar vaten chemisch afval van de industrie door zogenaamde "Clean Cowboys" in sloten en grienden werden gedumpt, kwam er een milieubewustwording op gang in de maatschappij. Deze bewustwording resulteerde in nieuwe milieuwetgeving die voorschreef, wat waar gereinigd, verbrand of opgeslagen moest worden.

Als "Waste Coördinator" heb ik altijd de kant van het milieu gekozen.

Lood in benzine=lood in milieu

Elke Nederlander ouder dan 40 jaar zal nog wel weten dat autobenzine octaan 90 normaal en 98 super "verrijkt" was met een loodtoevoeging. Dit vloeibare en verdampbare product TEL/TML werd op de raffinaderij aan de benzine toegevoegd, met als doel het Anti-klopgetal = Octaangetal te verhogen. Deze toevoeging was nogal hoog, maximaal 3,19 gram lood per Imp.gallon (0,71 gr./ltr) en dat lood verliet de motor via de uitlaat richting lucht en wegberm. Om een idee te krijgen hoeveel lood er door één auto tijdens zijn rondrijdend leven de lucht werd ingeblazen gaan we even een rekensommetje maken. Stel dat mijn Opeltje uit 1980, van showroom tot sloperij 300.000 km heeft gereden, verbruik 1:18 (1980) dan heeft ie ongeveer 16.000,- liter benzine getankt met daarin 0,71 g. lood per liter = 11,4 kG lood. Een beetje chauffeur reed dus tijdens zij leven een flink deel van zijn eigen lichaamsgewicht aan lood de uitlaat uit, en de straat of berm in. Bijna onvoorstelbaar maar niet onopgemerkt. Op Antarctica, ver van de bewoonde wereld, hebben onderzoekers in de bovenlaag van de kilometers dikke ijslaag metingen verricht naar de neerslag van de laatste eeuwen. In de sneeuw- en ijsmonsters werden vanaf de komst van loodtoevoeging aan benzine een plotselinge loodtoename gemeten, het bewijs van een mondiale TEL/TML vervuiling.

Voorval in het Texaco-Pernis laboratorium.

Even terug naar mijn laboratorium van Caltex-Chevron en Texaco. In de laboratorium werkkasten met afzuiging voegden laboranten TEL/TML aan loodvrije benzine toe om daarna in de speciale Octaan(getal)motor het Octaangetal te bepalen. Benzine met laag octaangetal werd Normale benzine genoemd en hoog-octaan kreeg het predicaat van Super en was een paar cent duurder. Hoe kleiner de motor hoe hoger het octaangetal.

Door hun regelmatige omgang met deze giftige loodcomponenten bezochten onze laboranten 1X per jaar de "looddokter" van de TEL Compagny voor een loodkeuring.

Op een zaterdag kreeg ik te horen dat dat er uit een gebroken buret in de loodwerkkast nogal wat TEL/TML gemorst was.

Toen ik de kast maandagmorgen op de voorgeschreven veilige manier wilde opruimen, zag ik dat iemand me al vóór was geweest. De morsige werkkast glansde me tegemoet. De schoonmaakdienst van de Firma GOM had het Octaan-lab plus de vervuilde werkkast tijdens de avonddienst een “grote beurt” gegeven. Alles zonder beschermingsmiddelen. Direct contact opgenomen met de GOM en ingelicht omtrent het loodvergiftigingsgevaar van de schoonmaker. Ze gingen over tot actie en hebben de schoonmaker na twee dagen zoeken opgespoord. Hij was lekker aan het wandelen in de Vierdaagse van Nijmegen. De schoonmaker wilde niet meegaan naar het ziekenhuis voor bloedafname en onderzoek. Gelukkig was er politie bij de zoektocht die hem sommeerde mee te komen. Een paar dagen later bleek uit de analyses dat het goed was afgelopen met de superreiniger. Of hij de vierdaagse heeft uitgelopen vertelt het verhaal niet.

Na de laatste druppel TEL/TML

Op het moment dat de benzine **loodvrij** geproduceerd ging worden, zaten de producenten met hun oude- loodvervuilde installaties in hun maag. In Pernis werd TEL/TML aangeleverd met een treintankcontainer, achter het pomphuisgebouw. Daar stond een roodstenengebouwtje waar de loodtoevoeging werd ontvangen en d.m.v. een injectiepomp in de benzine werd gedoseerd. Nadat de laatste druppel TEL/TML was toegevoegd kon de opruiming van de installatie en het gebouwtje beginnen. Mijn pomphuiscollega's waren net als de vlijtige GOM schoonmaker alvast met de sloop van TEL/TML huisje begonnen. De reguliere puin-afvalcontainers waren al achter het huisje gereed gezet. Dit was echter “Gevaarlijk” afval en daar moet door de Wastecontrol Coordinator een maatwerk plan voor worden gemaakt. Toevallig was ik toen die plannenmaker en daarom weet ik nog goed dat alle met lood vervuilde puin sterk verhit is geworden en dat daarbij de looddampen zijn afgevangen waarna het puin als wegonderlaag is toegepast. De lege vuile drums met een dikke laag lood sludge op de bodem, en de daarbij bijbehorende leidingen zijn in speciale containers met officiële “Afalstroomnummers” naar de hoogovens van IJmuiden vervoerd. Daar hebben ze de vervuilde drums en leidingen, zonder ze te slopen met een batch smeltschroot mee laten voeren. De hoogovens hebben bij het smelten van ijzer ook lood nodig: **Opgeruimd staat netjes.....raffinaderij loodvrij.**

Profeet op eigen Site

Een profeet is niet geliefd in eigen land. Een Waste-coördinator ook niet op zijn eigen site. In deze overgangstijd met zijn nieuwe milieuwetten kreeg ik als kers-verse Waste-Coördinator het voortouw in handen. Oude gewoontes en onwetendheid brachten me nogal eens in conflict met collega's. Netjes werken volgens de milieuregels brachten vaak extra werk en/of meerkosten met zich mee. Bij mij had het milieu altijd voorrang. Gedurende mijn periode als Waste Controler, hebben “Pernis ”en “Europoort” nooit een milieuboete gekregen en daar ben ik trots op!

Iedereen gegroet door: Aad van Biezen.

KRAAIT GEEN HOND....

Kraait geen hond

Al sinds mensenheugenis worden kennis en ervaring mondeling doorgegeven. Met de uitvinding van de boekdrukkunst werd weliswaar belangrijke kennis geleidelijk aan op schrift gesteld, maar de verhalen “aan het kampvuur” bleven. Dat waren meestal de nu nog steeds bekende sprookjes en volksverhalen maar ook heel vaak grappen en grollen. Moppen tappen is waarschijnlijk zo oud als de mensheid. De Grieken en de Romeinen hadden in hun tijd ook al een moppencultuur en dat is tot op de dag van vandaag volgens mij nooit meer veranderd.

Op het werk.

Vroeger had je op elke afdeling wel zo’n collega die na het weekend bij de ochtendkoffie met de een of andere grap aankwam. Namen noemen mag tegenwoordig helaas niet meer, maar wij hadden bijvoorbeeld bij de afdeling Instrumentatie een zekere C.V. uit Hellevoetsluis die door de jaren heen een belangrijk aandeel heeft gehad in het aanleveren van een flink aantal populaire moppen binnen ons bedrijf.

Toen de computer haar intrede deed, veranderde er echter wel iets. Het gesproken woord nam geleidelijk aan af en op het laatst was mondeling “moppen tappen” bijna verleden tijd. We weten natuurlijk allemaal hoe het er tegenwoordig aan toe gaat. De “appjes” met allerlei leuke en minder leuke grappen vliegen je soms om de oren. In de begintijd van het computergebruik had je eigenlijk alleen nog maar de mail, maar van de mogelijkheden van dat nieuwe communicatiemiddel werd toen al dankbaar gebruik gemaakt. Opeens werd er van alles en nog wat rondgestuurd. Zoals u misschien nog wel weet werd er tijdens een Turnaround ook regelmatig een krantje rondgestuurd waarin over de voortgang van de TA werd gerapporteerd. Dat blaadje was altijd zeer populair, maar om een andere reden dan je zou verwachten. Als er weer eens een nieuw exemplaar uitkwam, wilde iedereen die altijd onmiddellijk lezen. De reden was dat ergens achterin dat blaadje altijd een leuke mop stond afgedrukt en daar ging de belangstelling dan als eerste naar uit.

Bewaren

In de loop van de tijd heb ik er een gewoonte van gemaakt om alle opmerkelijke zaken en leuke grappen die werden rondgestuurd te bewaren in een map. Die map ligt nu ergens bij ons op zolder. Laatst vond ik hem weer. Ik zou u graag deelgenoot maken van al deze gein en ongein, maar ik vrees dat het meeste niet geschikt is voor publicatie. Toch heb ik nog een paar zaken kunnen vinden die naar mijn idee nog wel door de beugel kunnen. Hieronder wat voorbeelden:

In het klaslokaal:

Jongens, sprak de leraar Nederlands tegen de klas, vandaag gaan we eens wat spreekwoorden repeteren. Jan mocht beginnen. Na regen komt zonneschijn zei Jan. Heel goed Jan, en nu jij Piet. zei de leraar. “Gedeelde vreugde is dubbele vreugde”. Prima Piet. Nu was Wim aan de beurt. Wim was een beetje het enfant terrible van de klas en had zodoende al een aardige reputatie opgebouwd. “Eén gek kan meer vragen dan duizend man kunnen beantwoorden” zei Wim. De leraar vertrouwde het maar half en vroeg om nog een ander voorbeeld. “Wie de schoen past trekke hem aan” zei Wim. Nu werd de leraar boos. Vlug nog een ander spreekwoord of ik ga naar de directeur. “Veel geschreeuw maar weinig wol” was het antwoord.

Woedend verliet de leraar nu de klas. “Als de kat van huis is vieren de muizen feest” wist Wim nog te melden. Even later kwam de leraar weer kalm en waardig de klas binnen, op de voet gevolgd door de directeur. “Het hinkende paard komt altijd achteraan” mompelde Wim. Zo Wimpie, wil je mij ook eens een spreekwoord noemen, nodigde de directeur hem uit. “Een ongeluk komt zelden alleen” Verder kwam Wim niet want hij werd de bank uit gesleurd. “Bezint eer ge begint” snikte hij nog en toen dat niet hielp en ze hem met een pak slaag dreigden, riep hij “Wat u niet wil dat u geschied, doe dat ook een ander niet”. Natuurlijk werd Wim naar huis gestuurd en bij de deur, gaf hij nog even gauw zijn laatste spreekwoord ten beste “Oost West, thuis best”. . .

Verhaspelingen

Om maar even bij spreekwoorden te blijven volgen hier nog wat verhaspelingen die kennelijk wel eens voorkomen als mensen in het vuur van hun betoog een spreekwoord willen gebruiken, maar zo gauw niet helemaal de juiste woorden kunnen kiezen waarna er vaak een bijzonder leuke mix van twee spreekwoorden ontstaat. Hieronder wat voorbeelden.

Daar kraait gen hond naar; Dat is er met de paplepel ingeslagen; Dat is niet tegen Dobermansoren gezegd; Laten we geen oude vissen uit de sloot halen; Ik erger me kostelijk; De aandeelhouder wint; Laten we met een schone luier beginnen; Het escaleert helemaal uit de hand; Dat legt geen doden aan de zeik; Je kon een speld in een hooiberg horen vallen; Dat helpt geen nut; Er waren drie doden waarvan twee ernstig; Ik spreek vloeibaar Nederlands; Ik zal je eens een poepie van je eigen deeg laten ruiken; Hij was opslag halfdood; Ik heb met jou nog een varkentje te schillen; We moeten de koe bij de uiers vatten; Dat kost qua geld niet erg duur; Zo oud als de weg naar Methusalem; We hoeven niet het ei uit te vinden; Iemand blij maken met een dooie mug; Hij werd met scheve schaatsen aangekeken; Eerst de kat uit de boom zeiken; Ik ben mooi met de aap uit de mouw gelogeed; Ik heb een leuke jas op de kip getokt; Dat mag de prut niet drekken; Het is niet alles koek en ei wat er blinkt; Ik kan dit niet door de beugel tolereren; Het was zo stil, je kon er een muis horen vallen. . .

Andere ongein

In het volgende epistel dat ik ooit kreeg doorgestuurd schrijft iemand duidelijk iets van zich af” Het lijkt mij ontleend aan een jarenlange ervaring uit de keiharde dagelijkse praktijk van het samenwerken.

- Kom je te laat op je werk, dan geef je een slecht voorbeeld, maar kom je te vroeg dan ben een rondneuzer of ben je blij thuis even weg te zijn.
- Blijf je overwerken, dan ben je een uitslover, maar ga je op tijd weg dan heb je geen hart voor de zaak.
- Pleeg je overleg dan durf je zelf niet te beslissen, doe je dat niet, dan ben je eigenwijs.
- Neem je iemand apart, dan schep je onderonsjes, doe je het niet, dan ben je onpersoonlijk.
- Ben je aardig, dan wil je de getapte jongen uithangen, maar houd je afstand, dan heb je weer verbeelding.
- Kom je met nieuwe ideeën dan ben je een nieuwlichter, maar als je ze niet hebt gaat er niets van je uit.
- Vraag je een ander iets te doen, ben je een afschuiver, maar pak je het zelf aan dan ben je weer eigengereid.

Maarr.... als je overleden bent, was je zóóóón kerel!!

Rob van Breda

**Wat je ook doet,
Je doet het nooit goed!!**

TIJDELIJKE SUURHOFFBRUG IN EUROPOORT

De Suurhoffbrug over het Hartelkanaal bepaalt al jaren de skyline van de BP raffinaderij. Deze brug is gebouwd in 1972/73 en ik kan me niet anders herinneren sinds ik daar ben gaan werken. De brug kreeg in 1974 de nationale staalprijs en later ook de Europese.

De brug bestond tot 2017 uit een vast en beweegbaar deel. In 2017 is het beweegbare deel vastgelast. Doordat er een verbinding is gemaakt tussen Hartel- en Beerkanaal is het niet meer nodig om te brug te kunnen openen. Ook het rode bedieningshuisje is verwijderd.

In 1999 is de brug aangevaren door het met lege containers geladen binnenvaartschip "Amistade". Dit schip was een zusterschip van de "Jowi", ooit het grootste motorschip dat op de Rijn mocht varen. De "Compromis", die jaren tussen BP Europoort en EC Dormagen pendelde was qua romp ook een zusterschip, maar dit terzijde.

Door de aanvaring met het containerschip was een van de liggers onder de brug ontzet en tot na de reparatie was in beide richtingen één rijbaan afgesloten.

Het toenemende vrachtverkeer van en naar de Maasvlakte heeft ervoor gezorgd dat de conditie van de brug snel verslechterde en werd er een plan gemaakt om de brug te versterken.

Om doorstroming van het verkeer te waarborgen wordt er aan de Oostzijde een tijdelijke brug naast de Suurhoffbrug gelegd. Het verkeer richting Rotterdam gaat over deze tijdelijke brug. In 2020 is men begonnen met het grondwerk en het maken van de pijlers.

De nieuwe overspanning wordt een boogbrug van 200 meter lang, 40 meter hoog en 20 meter breed.

Bij Hollandia in Krimpen aan den IJssel wordt de brug gebouwd en begin mei 2021 over water vervoerd van Krimpen aan den IJssel naar Europoort. Daartoe wordt de brug op 2 pontons geplaatst. Tijdens het transport van ongeveer 50 km moeten diverse bruggen worden gepasseerd. Daar is wel ervaring mee, maar dit wordt toch een speciaaltje.

In 1967 werd de Papendrechtse brug over water vervoerd van Dordrecht naar Papendrecht. Bouwplaats en bestemming lagen maar 4 km van elkaar, maar men moest een omweg van 50 km maken over Oude Maas, Nieuwe Maas, Noord en Beneden Merwede.

De Nieuwe van Brienoordbrug werd ook deels langs dezelfde weg van Zwijndrecht naar IJsselmonde vervoerd.

Het speciale aan het transport van de Suurhoffbrug is dat er onderweg twee nauwe doorvaarten zijn. Bij de Botlek moet men door de Hartelsluis en die heeft een breedte van 24 meter. Dat houdt in dat de pontons smaller dan 24 meter moeten zijn en precies recht achter elkaar moeten liggen. De nauwste passage is echter de Harmsenbrug. Daar is de doorvaart onder de klep maar 22 meter. Tevens ligt de opening van deze beweegbare brug stijf tegen de Zuidelijke oever. Het wegverkeer op de N57 zal daar best een paar uur last van hebben.

In de tweede helft van april was men druk bezig om daar bij het bruggat meer ruimte te maken.

Aan de Oostzijde van de brug zijn een 4-tal dukdalven verwijderd en in het bruggat de houten strijkers tegen het beton weggehaald.

Een en ander vergt wel wat manoeuvreerkunsten. Ook kan men door de hoogte niet schielijk de bocht om en zullen er diverse getijdestops gemaakt moeten worden. Op 8 mei moet de brug op zijn plek liggen. Gezien het tijdstip van passage Harmsenbrug en het plaatsen in Europoort is er tijd nodig om de brug op te vijzelen. Tijdens die operatie en het aansluitende weekend is de Suurhoffbrug gestremd. Aangezien ik op loopafstand woon wil ik dat wel zien. Moet mijn verjaarsite, zo die er is, maar even een break nemen.

Door het slechte weer is het transport uitgesteld en lijkt het voor mij dat de geschiedenis zich herhaalt. 70 Jaar geleden logeerde ik bij mijn Oma en speelde in de tuin. Tegen etenstijd riep ze me binnen met de woorden: "Klaas kom mor even binnen, dan krigst een brug". Als schipperskind dacht ik dat ze speelgoed voor me had in de vorm van een brug. Groot was daarom mijn teleurstelling toen ik van haar een boterham met kaas en daarop een snee roggebrood kreeg.

Op zijn Gronings heet dat een brug.

Wanneer het transport plaats vindt is nog even onduidelijk, maar we hopen er wel op terug te komen met wat plaatjes.

Op een Youtube filmpje wordt één en ander gevisualiseerd.

<https://youtu.be/lvoalQ6ewk4>

Doordat Seconer Nieuws later uitkomt dan de bedoeld is bovenstaand verhaal als u het leest inmiddels verleden tijd. Met dank aan Arie Vogelaar en Geert Snap voor de informatie en plaatjes.

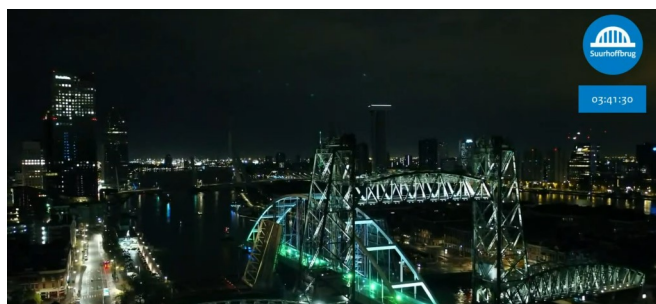
Klaas Kuipers

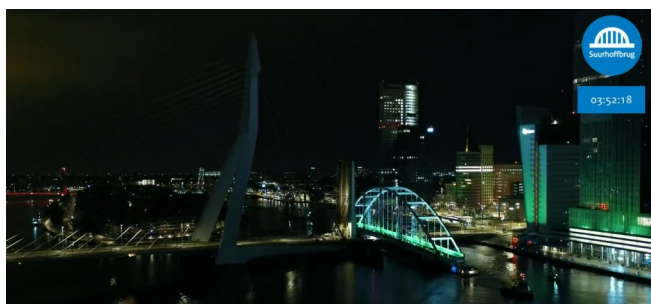
Vlak voor het afsluiten van de redactionele bewerking van deze nieuwe editie ontvang ik bericht dat de Suurhoff brug in de nacht van 9 op 10 april op transport ging. Rijkswaterstaat zond een live stream uit van het gehele transport met soms spectaculaire beelden. Onderstaand een impressie o.b.v. aantal screenshots van het video beeld.

Passage van een boegbeeld van Rotterdam..."De Hef" - Koningshavenbrug

Passage van "De Hef" is succesvol verlopen

Passage van een ander Rottardams boegbeeld "De Zwaan"

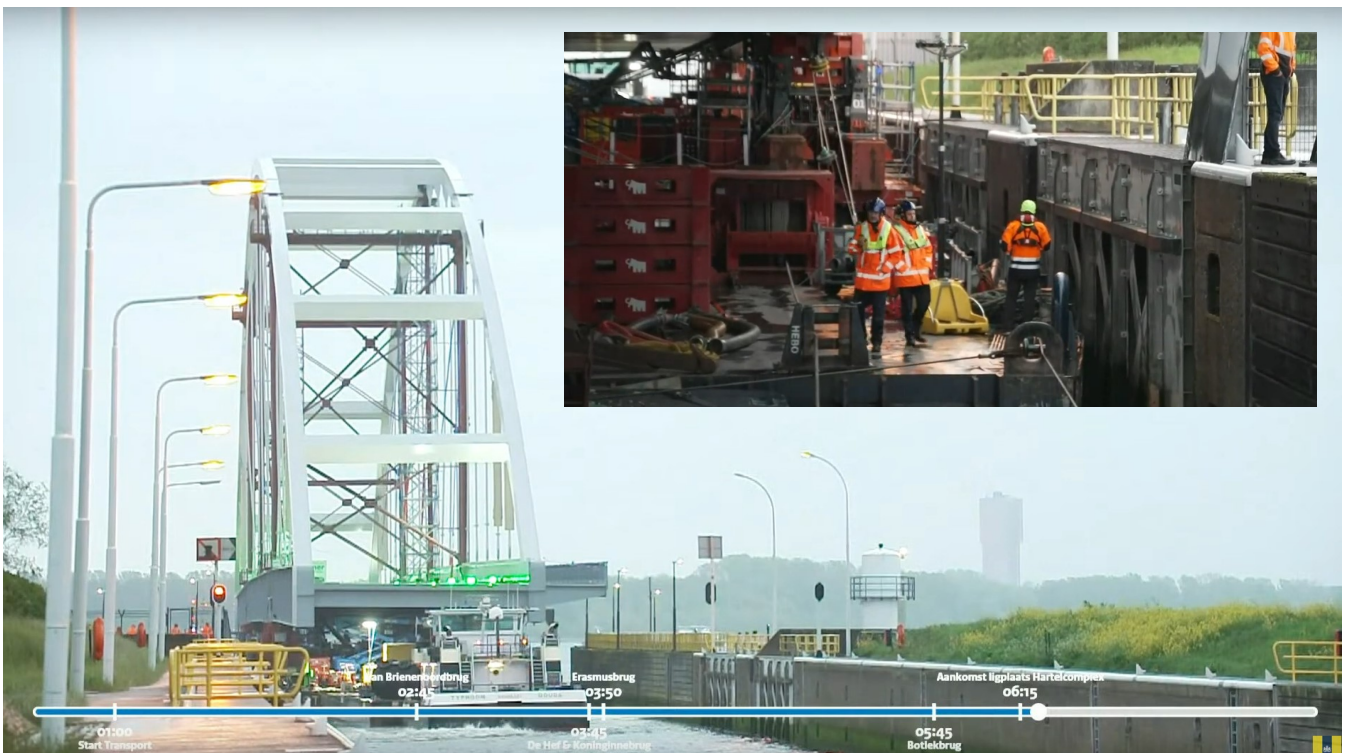

De tijdelijk nieuwe Suurhoff brug passeert de Euromast op zijn tocht door nachtelijk Rotterdam

Passage van de Botlekbrug.....zelfs bij laag tij is er niet veel speling

Een knap staaltje coördinatie en stuurmanskunst bij de Hartelsluizen....veel manoeuvreerruimte is er niet, het gaat dan ook centimeter voor centimeter.

IN MEMORIAM

Wij zijn verslagen en intens verdrietig van het na een kort ziekbed overlijden van onze collega

Frans Jacobs

Frans Jacobs Frans is 63 jaar geworden.

In februari 1985 is Frans bij Nerefco in dienst getreden als (junior) process engineer bij de afdeling Technical. Vervolgens heeft hij diverse rollen bekleed in de Commercial, Operationele en Process safety hoek. In 2013 is hij weer teruggekeerd naar Technical als process engineer binnen de afdeling Process Engineering.

In de 36 jaar die Frans op de raffinaderij heeft gewerkt, hebben wij hem leren kennen als iemand met een brede kennis van zaken die graag de diepte in dook om de onderste steen boven water te halen om tot een kwalitatief goed product te komen. Hierdoor was hij betrokken bij een diversiteit aan onderwerpen zoals veiligheidsstudies, offgas- en fakkelpromen, ondersteuning bij opstart van projecten en het coachen/ondersteunen van minder ervaren engineers.

Frans; een nuchtere man in hart en nieren. Wij zullen hem enorm missen.

Wij wensen zijn kinderen en allen die hem dierbaar waren alle sterkte toe om dit grote verlies te kunnen dragen.

Marijke Winkel
Technical Manager

Zo plotseling en onverwacht bereikte mij het bericht dat

Martin Berens

Op 78 jarige leeftijd is overleden. Na het verwerken van de eerste schok, Martin en ik hebben de afgelopen maanden regelmatig contact gehad, o.a. over de collectiviteitskorting voor verzekeringen, komen de herinneringen boven.

Veelvuldig heb ik met Martin over vele zaken gesproken, soms zakelijk, soms als OR voorzitter, soms persoonlijk. Zijn professionele opstelling heb ik altijd zeer gewaardeerd, ook al was zijn formulering niet altijd goed te volgen. Op persoonlijk vlak heb ik van Martin goede adviezen en hulp mogen ontvangen waarvoor ik hem zeer dankbaar ben.

Zijn bulderende lach door de gangen van het oude administratiegebouw zullen velen zich herinneren. Martin, rust in vrede.

Dymph wens ik alle kracht om dit verlies te dragen.

Rinus Poppelaars

*In herinnering aan dhr. **Martin Berens**.*

In de laatst verschenen Seconer-Nieuws las ik een 'in memoriam' voor Dick Struik, geschreven door Martin Berens. Dat bericht bracht mij ineens terug naar de jaren aan de Petroleumweg waar ik samen met mijn geliefde Jan Janssen woonde. Ons geluk duurde helaas maar kort; Jan overleed op 53-jarige leeftijd in de zomer van 1993.

Martin heeft mij toen met zijn vakmanschap veel praktische hulp en steun geboden waarvoor ik hem nog steeds erg dankbaar ben. Ik wist echt niet meer of ik hem toen op een goede manier had bedankt. Daarom wilde ik dat nu, na al die jaren, alsnog doen. Maar hoe? Ik had geen contactgegevens van hem. Maar gelukkig bracht Seconer-Nieuws uitkomst. Aan hele vriendelijke mensen van de redactie heb ik toen mijn wens voorgelegd, en zo kwam ik aan een email-adres van Martin.

Het doet mij goed dat ik nog net op tijd persoonlijk mijn waardering aan hem heb over kunnen brengen. Martin wist zich mijn geschiedenis nog heel goed te herinneren, hij reageerde ook erg aardig en zag zijn hulp aan mij toen als iets vanzelfsprekends...

Adieu Martin. 'De tijd duurt een mens lang'.

Met veel dankbaarheid,

*Elsa van Oort
Rotterdam*

Aan de leden van Seconer,

*Op de verspreiding van het overlijdensbericht van mijn man **Peter van der Ven** via Seconer-mail heb ik veel lieve reacties ontvangen.*

Veel collega's van Peter heb ik al persoonlijk bedankt.

Alle anderen waarvan ik het adres niet ken, dank ik nu hartelijk.

Het was fijn om uw medeleven en mooie woorden te mogen ontvangen.

*Linda van der Ven,
Hellevoetsluis.*

Winkelcentrum Struytse Hoeck

Herinnering aan Peter van der Ven, door Piet Bout

We zitten midden in de Corona pandemie en op een paar uitzonderingen na zijn alle winkels gesloten wanneer mijn vrouw op dinsdag 6 oktober 2020 's morgens om elf uur in het winkelcentrum een afspraak heeft bij Pearl Opticien voor het afhalen van haar nieuwe bril. Het is altijd even passen en hier en daar wat bijstellen maar na zo'n 10 minuten staan we met de nieuwe bril op de neus weer buiten.

Nu we toch in Hellevoetsluis zijn besluit mijn vrouw om gelijk even langs de winkel van Zeeman te gaan voor het doen van een paar noodzakelijke aankopen. Gezien de op dat moment heersende Corona pandemie is het niet toegestaan om de winkel met twee personen tegelijk te bezoeken waardoor ik besluit om met een mondkapje voor buiten op mij vrouw te blijven wachten.

Al wachtende zie ik op zeker moment, het zal omstreeks half twaalf zijn geweest, aan de overkant van de straat een oud collega voorbijkomen die ik al een hele tijd niet heb gezien. Zoals gewoonlijk moet ik even nadenken wie dat ook al weer is maar al gauw kom ik tot de conclusie dat het Peter van der Ven betreft, een voormalig BP collega die als Allround Maintenance Technician onder meer verantwoordelijk was voor het goed functioneren van de in de units opgenomen process analyzers. Maar Peter ken ik ook vanuit een ander perspectief, zo meen ik me te herinneren dat hij naast z'n werk op de raffinaderij, voor eigen rekening een bedrijfje runde dat zich bezig hield met film- en video producties.

In dat kader kwam ik op de afdeling Training met hem in contact waar we halverwege de jaren tachtig een professionele Sony videocamera hadden aangeschaft. Uiteraard had Peter grote belangstelling voor die camera wat er toe leidde dat we elkaar van tijd tot tijd van dienst konden zijn. Terwijl ik dit allemaal sta te overdenken is Peter doorgelopen waardoor we elkaar niet hebben gesproken. Van een verder bezoek aan de winkels is gezien de Corona pandemie geen sprake zodat mijn vrouw en ik besluiten om na afloop van het bezoek aan Zeeman huiswaarts te gaan om thuis de lunch te gebruiken. Een kleine week later, op maandag 12 oktober 2020 ontvang ik van Jan Kettlapper en e-mail met als bijlage het bericht van overlijden van Peter Van der Ven. Ik laat dat bericht goed tot me doordringen, lees het bericht nog eens en realiseer me dat ik op de dag van overlijden, namelijk 6 oktober 2020 Peter nog door het winkelcentrum Struytse Hoeck heb zien lopen. Ik kan op dat moment mijn ogen niet geloven en vraag men in verwondering af wat er op die dag met Peter kan zijn gebeurd.

Met die vraag loop ik maanden lang rond zonder tot een logisch en sluitend antwoord te komen. Hoe is het mogelijk dat ik Peter op de dag van overlijden om kwart voor twaalf in leven de lijve door het winkelcentrum zie lopen terwijl uit de mail blijkt dat hij diezelfde dag is overleden? Ik realiseer me dat er slechts één persoon is die daar een zinvol antwoord op kan geven, namelijk zijn vrouw Linda, maar uit angst haar te kwetsen of pijn te doen durf ik geen contact met haar op te nemen.

Na lang wikken en wegen bedenk ik me dat mijn oud Seconer redactiemaatje Piet van Kessel me wellicht kan helpen. Ik realiseer me namelijk dat hij in de vele jaren als laborant regelmatig contact heeft gehad met Peter en misschien in de wandelgangen het een en ander over het overlijden van Peter heeft gehoord.

Als ik hem mijn dilemma voor leg is ook hij met stomheid geslagen en komt met de zelfde conclusie, “er is er maar één die antwoord kan geven op onze vraag en dat is Mevrouw Linda van der Ven”.

Na veel wikken en wegen besluit Piet van Kessel de knoop door te hakken en contact op te nemen met mevrouw Van der Ven. Uit dat contact blijkt dat Peter die bewuste dag in de directe omgeving van het **Winkelcentrum Struytse Hoeck** plotseling pijn in zijn linker schouder voelde, onwel is geworden en op straat is beland. Vervolgens is hij per ambulance naar het Erasmus Medisch Centrum in Rotterdam afgevoerd. Op dat moment dacht zijn vrouw Linda nog even dat het met een geplaatste STENT nog wel goed zou kunnen aflopen. Echter, na korte tijd op de Intensive Care is Peter aan een hartinfarct overleden.

Peter en Linda hebben geen kinderen.

Het is elke keer weer even doorbijten als we als Seconer een overlijdensbericht ontvangen. Soms grijpt het ene bericht je meer aan dan het andere, gewoon omdat je de ene persoon beter hebt gekend dan de andere, soms ook omdat een oud-collega ons, op veel te jonge leeftijd, heeft verlaten.

Begin april schokte mij het plotselinge en onverwachte overlijden van **Martin Berens**, een directe oud-collega waarmee ik vele jaren heb samengewerkt, soms als collega's soms als opponenten. Wat rest zijn mooie herinneringen.

Eveneens begin april bereikte mij het bericht dat **Frans Jacobs** op 63 jarige leeftijd was overleden. Tot een directe samenwerking met Frans is het nooit gekomen, maar vaak hebben we boeiende en diepgaande gesprekken gevoerd over onderwerpen die binnen bpRR speelden. Zijn grote interesse en zijn vermogen om altijd verder te kijken en denken dan anderen zullen mij bijblijven.

Tegen het einde van april ontving ik bericht dat **Paul van Leeuwen**, kort na een operatie, was overleden op 65 jarige leeftijd. Met Paul heb ik in meerdere projecten gewerkt en we hebben ook vaak van gedachten gewisseld over allerlei zaken.

Ik herinner mij Paul als een zeer doelgericht persoon die ervan overtuigd was dat vriendelijkheid en positiviteit de juiste middelen waren om de doelen te bereiken.

Veel te vroeg en onverwacht is Paul overleden. Mijn gedachten gaan uit naar zijn gezin, familie en vrienden.

Elk kwartaal weer is het samenstellen van het overzicht met overleden oud-collega's een bijzonder moment, waarbij mijn gedachten soms, zittend achter mijn beeldscherm, wegdwalen naar gesprekken of belevenissen.

Namens Seconer wens ik alle nabestaanden van de oud-collega's die dit kwartaal zijn overleden alle sterkte.

Rinus Poppelaars

PERSONALIA

Met Pensioen : (bron Wijbijbp)

Helaas kunnen wij in deze editie niet vermelden wie er met pensioen gaan. De redactie haalt deze informatie uit, het voor de vaste medewerkers regelmatig verschijnende blad, Wijbijbp. Helaas heeft bpRR besloten om de personalia pagina niet meer in de Wijbijbp te publiceren maar op het bpRR intranet. We overleggen met bpRR over het, voor de redactie, beschikbaar stellen van deze informatie.

Overleden :

30-11-2020 Dhr. F. (Frank) Budding, in de leeftijd van 74 jaar
5-02-2021 Mevr. A.J. Oostra—Verschuur, in de leeftijd van 70 jaar
8-02-2021 Dhr. G. (Gustaaf) Smit, in de leeftijd van 71 jaar
21-03-2021 Dhr. A. (Aad) Franken, in de leeftijd van 77 jaar
3-04-2021 Dhr. F.J.P.A. (Frans) Jacobs, in de leeftijd van 63 jaar
5-04-2021 Dhr. M.F.W.M. (Martin) Berens, in de leeftijd van 78 jaar
7-04-2021 Dhr. A. (Albert) Rijdsdam, in de leeftijd van 73 jaar
24-04-2021 Mevr. F. Baaima-Kleijn, in de leeftijd van 87 jaar
24-04-2021 Dhr. P.R. (Paul) van Leeuwen, in de leeftijd van 65 jaar
26-04-2021 Dhr. T. (Teun) van Vliet, in de leeftijd van 84 jaar

Jubilarissen > 30– jarig jubileum: (bron Wij bij bp)

Helaas kunnen wij in deze editie niet vermelden wie er met pensioen gaan, zie de tekst onder “Met Pensioen”.

BELANGRIJK!

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming:

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres: Redactie@seconer.nl

seconer

Stichting Senioren Contact Nerefco, contactorgaan voor senioren van bp Raffinaderij Rotterdam en Texaco

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Rinus Poppelaars
Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel
Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851

Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers
Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797

klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda
Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364

rivanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorz.

Damiaanstraat 21
4834WB Breda
06-29061118

voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
078 6763237

secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Leny Voorberg

Annie M.G. Schmidtsingel 34
4421TA Kapelle
06 30609798

leny@seconer.nl

Jan Ketellapper, IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978

redactie@seconer.nl

Rekening nummer Stichting Seconer: NL57RAB0 0142030600

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT en vragen aan bestuur

Kies doorgeven: Personalía/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072– 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

Pensioenfonds BP

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds BP

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1131

3000BC Rotterdam

email: hrservicesbpr1@bp.com